

Boekverslag Duits Siddharta door Hermann Hesse

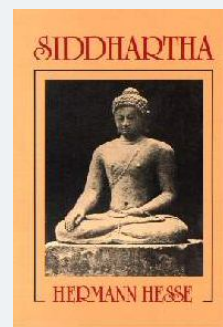
Boekverslag door een scholier

2588 woorden

16 jaar geleden

★ 7,2

83 keer beoordeeld

Auteur	Hermann Hesse
Eerste uitgave	1922
Vak	Duits
Methode	Literatuur zonder grenzen

Primaire gegevens:

Auteur: Hermann Hesse

Titel: Siddhartha

Ondertitel: Eine indische Dichtung

Voor het eerst verschenen in: 1922

Aantal blz: 121

Leestijd: 4 uur?

Uitgave: Suhrkamp Taschenbuch 2000

Auteur: Hermann Hesse

Op 2 juli 1877 wordt Hermann Hesse geboren in Calw als zoon van de vrome missionaris Johannes Hesse en diens vrouw Marie Gundert. Zijn ouders verwachten dat hij de familietraditie voortzet en theologie gaat studeren. In 1891 krijgt hij toegang tot het kloosterseminarie van Maulbronn als student met een beurs. Zeven maanden later vlucht hij, omdat hij, zoals hij zelf zei, "ofwel dichter, ofwel helemaal niets" wilde worden. In de in 1906 verschenen vertelling "Unterm Rad" verwerkt hij zijn eigen schoolervaringen en jeugdcrissen. Hesse sluit een opleiding tot torenklok-mechanicus af, en begint in Tübingen een tweede opleiding, namelijk die voor boekhandelaar. In die tijd ontstaan de eerste literaire werken. In het jaar 1898 verschijnt Hesse's eerste dichtbundel "Romantische Lieder". De literaire doorbraak ontstaat met de beschavings-kritische ontwikkelingsroman "Peter Camenzind". Hij trouwt de uit Basel (Zwitserland) afkomstige fotografe Maria Bernoulli. Uit het huwelijk worden drie zonen geboren. Vanaf 1916 vormen de dood van zijn vader, de beginnende schizofrenie van zijn vrouw en de aandoening van zijn jongste zoon de oorzaak voor een zenuwzinking. Hesse begint een psychotherapeutische behandeling bij J.B. Lang, een leerling van Carl G. Jung. Deze ervaringen komen terecht in de roman "Demian" (1919). Rond die tijd ontstaan de eerste schilderwerken. Vanaf 1919 verhuist Hesse zonder zijn familie naar Montagnola in het Zwitserse Tessin, waar hij de rest van zijn leven doorbrengt. In 1922 verschijnt de roman "Siddhartha". In

1923 wordt Hesse Zwitsers staatsburger en scheidt hij van zijn vrouw, die in dat jaar in een verpleeghuis is opgenomen. In 1924 trouwt Hesse met Ruth Wenger. Deze verbintenis wordt in 1927 beëindigd, als de scheiding wordt uitgesproken. In 1927 wordt de roman "Steppenwolf" uitgegeven. In 1930 verschijnt de roman "Narziss und Goldmund". In het jaar 1931 trouwt Hesse met de kunsthistorica Ninon Dolbin (geboren Ausländer) en begint met het werk "Glasperlenspiel". In 1942 wordt het verzameld dichtwerk uitgegeven. Na het verschijnen van "Glasperlenspiels" (1943) trekt Hesse zich terug uit het literaire leven, met name vanwege zijn verslechterde gezondheidstoestand en het erger worden van gezichtsverlies. In 1946 wordt aan Hesse de Goethe-prijs van de stad Frankfurt/Main toegekend. Voor zijn levenswerk krijgt hij de Nobelprijs voor de literatuur. Op 9 augustus 1962 sterft Hermann Hesse in Montagnola.

Informatie over het boek:

*titelverklaring: Het boek gaat over de levensloop van Siddhartha, de hoofdpersoon.

*Ondertitel: Eine indische Dichtung: Het verhaal over Siddhartha is een oud godsdienstig verhaal, vergelijkbaar met een mythe of Bijbelverhaal, uit India.

*thema's: Op zoek gaan naar jezelf en naar de betekenis van het leven/een goed leven.

*motieven: In strijd zijn met jezelf, innerlijke rust, levensbeschouwing, geluk.

*plaats en tijd: Het verhaal speelt zich af in India. Er worden geen plaatsen genoemd. Siddhartha woont in zijn jeugd bij de Brahmanen. Later reist hij rond.

Er staat in het boek ook niet aangegeven wanneer het plaatsvindt, maar over het algemeen wordt aangenomen dat Siddhartha ongeveer 2500 jaar geleden leefde.

*stijl: Het boek is geschreven op een filosofische manier, ook een beetje sprookjesachtig. Toch is het totaal niet moeilijk om te lezen, het boek is erg helder geschreven.

*perspectief: er is sprake van een alwetende verteller.

*genre: Siddhartha is een historische en psychologische roman. Het is een oud verhaal, op zo'n manier geschreven, dat veel mensen zich goed in de hoofdpersoon in kunnen leven, ik wel tenminste. Je leest over allerlei gedachten van de hoofdpersoon, en dingen die hij meemaakt.

*relatie tussen tekst en auteur:

Aanvankelijk was Hesse boekhandelaar, maar na het succes van Peter Camenzind werd hij full-time schrijver. Omdat hij pacifist was, vluchtte hij in de Eerste Wereldoorlog van Duitsland naar Zwitserland. In 1923 werd hij Zwitsers staatsburger. De boeken Siddhartha en Narziss und Goldmund uit die periode zijn sterk beïnvloed door het boeddhisme, waar Hesse erg door geïnspireerd was en gaan bovendien over reizen door vreemde en verre streken. Herman Hesse schrijft vaak over jongens die naar volwassenheid groeien. Ook in zijn jeugd verlangden zijn ouders dat hij dezelfde theologische weg ging als zij deden, bij

Siddhartha is dat ook zo. Maar zij maken zich er beiden van los. Verder heeft hij veel gedichtjes waarin levenstheorieën van hem staan, deze zijn gebaseerd op het boeddhisme en ze zijn ook precies in dezelfde stijl als in het boek Siddhartha:

Ongeluk wordt geluk wanneer men het leven omarmt. G

eluk is

liefde - verder niets.

Wie kan liefhebben, is gelukkig.

*beschrijving hoofdpersonen:

Siddhartha: Siddhartha leeft in zijn jeugd bij de Brahmanen. Hij wijdt zijn leven aan het priesterschap, net als zijn vader. Hij is ontzettend slim en velen bewonderen hem en houden van hem. Maar hij merkt dat dit niet genoeg voor hem is, hij blijft zitten met grote levensvragen en wil zelf op zoek gaan naar dingen. Dit doet hij dan ook, hij gaat op reis.

Govinda: Govinda is een goede vriend van Siddhartha, tijdens hun jeugd, en op latere leeftijd. Hij reist in eerste instantie met Siddhartha mee maar hij wordt tijdens de reis aanhanger van de leer van Boeddha.

Kamala: Dit is de vrouw die Siddhartha als eerste ontmoet als hij besluit om weer onder de mensen te gaan wonen, als hij een man is geworden. Zij leert hem 'de liefde'. Uiteindelijk krijgt zij ook een kind van hem.

amenvatting:

'Siddhartha' gaat over een jonge Brahmanenzoon (genaamd Siddhartha) die zijn vader en thuis verlaat omdat hij zijn eigen geluk wil gaan zoeken, dat hij niet kan vinden bij de brahmanen. Hij leert hier wel veel wijsheden, maar hij blijft zitten met levensvragen, en wil zelf meer leren over het leven.

Hij sluit zich aan bij de Samana's in het woud. Zijn vriend Govinda volgt hem zoals altijd. Samen leven ze 3 jaar bij de Samana's, leren ze vasten, nadenken en dichten. Verder bezitten ze niets en zijn ze pelgrims. Tot ze op een gegeven moment veel verhalen horen over de Boeddha Gotama, die door het land reist en veel aanhang heeft. Ze besluiten hem te gaan zoeken. Samen horen ze zijn leer aan en Govinda besluit bij hem te blijven en zijn volgeling te worden. Siddhartha bemerkt echter dat ook deze Boeddha, de verlichte, hem het geluk niet kan geven, de dorst van zijn ziel niet kan lessen. Hij bedenkt zich dat geen enkele leermeester dat zal kunnen. Hij heeft ook nog een ontmoeting met Boeddha, en vertelt hem dit. Hij gaat dan op pad om zelf uit te zoeken wat hij wil. Hij leeft nog een tijdje alleen, maar op een gegeven moment heeft hij een droom, waardoor het hem duidelijk wordt dat hij weer behoefte heeft om onder de mensen te zijn en de liefde en lust te ervaren. Hij gaat naar een stad waar hij een beeldschone vrouw ontmoet, die hij graag als leermeesteres wil hebben. De vrouw heet Kamala en is erg rijk. Ze wil graag zijn leermeesteres worden mits hij dure kleding en fatsoenlijke schoenen bezit (een Samana bezit niets). Siddhartha gaat werken bij een handelaar, genaamd Kamaswami, om geld te verdienen terwijl hij de liefde leert bij Kamala. Nog nooit heeft hij de liefde zo gevoeld, als Samana was het immers verboden met vrouwen om te gaan. Zijn innige geluk en zijn vredige houding spreken Kamala erg aan. Siddhartha maakt zich nooit zorgen om aardse dingen, zoals de 'kindmensen' zoals Kamaswami dat wel doen: zij maken zich zorgen over de handel en allerlei van dat soort dingen. Siddhartha gaat hier meestal lacherig mee om en hecht

zich niet aan bezit. Na 20 jaar tussen deze kindmensen te hebben geleefd, is hij zijn innige geluk bijna kwijt en voelt hij zich walgelijk. Hij bemerkt dat rijkdom en alles wat hij heeft geleerd, de liefde, de dobbelspelen, het handelen, zijn innerlijke honger niet kan stillen. Het ware geluk (het Om) kan hij nog steeds niet vinden en hij schaamt zich eigenlijk, omdat zijn leven toch best wel is gaan draaien om bezit, om nutteloze dingen. Hij loopt weg en wordt weer bedelaar. Hij voelt zich walgelijk en wenst zichzelf dood. Als hij bij een rivier komt heeft hij de behoefte kopje onder te gaan, dit doet hij dan ook. Hierdoor voelt hij zich helemaal herboren: alsof hij weer opnieuw mag/moet gaan beginnen. Siddhartha krijgt weer levenshoop (verlangen naar het Om - 'das Vollkommene') Hierna slaapt hij heerlijk, als hij de volgende dag wakker wordt, zit Govinda bij hem, die nu priester is. Govinda herkent Siddhartha in eerste instantie niet. Maar dan praten ze wat en de vrienden gaan weer uit elkaar. Als Siddhartha de rivier over wil steken ontmoet hij een veerman, die hij op zijn tocht door het woud naar de stad ook al heeft ontmoet. Bij de brede rivier van de veerman hoort hij het water, de stroom, tot hem spreken. Hij luistert ernaar en de veerman ziet het. De veerman, genaamd Vasudeva, vertelt hem over het water en wat het met hem heeft gedaan. Ook luistert hij naar Siddhartha's levensverhaal. Hij wordt Siddhartha's nieuwe leermeester, of eigenlijk gezegd: zijn leider bij het volgen van zijn echte nieuwe leermeester, het water. Siddhartha gaat bij de veerman wonen. Hij leert hier wel het innige geluk kennen. Het innige geluk zit niet in jezelf (Atman), of in het verschil tussen Nirwana (goed) en Sansara (kwaad), zoals de Brahmanen, de Samana's en Gotama beweerden. Het ware geluk zit in kleine dingen, zoals een steen of het water dat tot je spreekt.

Op een dag komt Kamala met haar zoon Siddhartha (die Siddhartha de dag voor hij vertrok uit de stad verwekt heeft zonder het te weten) over het water en herkent Siddhartha. Door een slagenbeet overlijdt Kamala en Siddhartha voedt zijn zoon nu op. Maar zijn zoon is een verwend jong dat niet gewend is aan het harde leven in het woud en verlangt naar de rijkdommen van zijn moeder. Na hem jaren vastgehouden te hebben in de hut van Vasudeva, loopt de kleine Siddhartha weg. Siddhartha wil hem achterna gaan, maar herinnert zich dan zijn vader. Zijn vader, die hem ook liet gaan toen hij zich wou aansluiten bij de Samana's, zijn vader, die daar zoveel verdriet van heeft gehad. Ook Siddhartha zal hier heel veel verdriet van krijgen, maar hij laat zijn zoon gaan. De leegte die achterblijft zal eens weer opgevuld worden. Na een proces van intens verdriet ziet hij eindelijk in dat deze fase voor hem belangrijk is geweest om zich te ontwikkelen. Nu heeft hij de voleinding bereikt, de verlossing van het leiden, de verlichting. De veerman gaat heen om op te gaan in het licht, en Siddhartha blijft in zijn plaats als veerman achter. Na een tijd krijgt hij bezoek van zijn oude vriend Govinda, die hem wederom niet herkent. Hij geeft de nog steeds zoekende Govinda een belangrijke ervaring mee: de ervaring van de totale eenheid, de totale heiliging.

Eigen mening:

Het boek Siddhartha van Hesse vond ik echt een ontzettend mooi boek om te lezen. Ik kon mezelf erg goed inleven in de hoofdpersoon: de vragen die hij zich blijft stellen, een drang om op zoek te gaan naar meer, geen genoegen nemen met de dingen die je leert van de autoriteiten, enzovoorts. Ik denk sowieso dat er heel veel jongeren zijn die zich in dit boek kunnen herkennen, veel opgroeiende mensen zijn bezig met vragen waarmee Siddhartha ook bezig is.

Ook wilde ik altijd al wel meer weten van het Boeddhisme en de cultuur van India, dus dit was een mooie kans voor mij. In het begin dacht ik dat het wel moeilijk zou worden, ik heb gewoon de Duitse versie gelezen, maar toen ik er eenmaal in begon bleek dat reuze mee te vallen. Het is geen moeilijk boek. Het

boek is dus eigenlijk heel algemeen, maar het lijkt toch best persoonlijk. Dat komt denk ik doordat je echt veel te weten komt over de diepste gevoelens van de hoofdpersoon. Het boek lijkt me niet erg realistisch, ik denk dat bijna alle mensen in het echt toch zouden blijven hangen in de stad waar Siddhartha op een gegeven moment woont, maar het is dan ook een eeuwenoud verhaal, heel bijzonder en hoopvol. Van de andere kant vond dat ook erg jammer aan het boek, aan het begin krijg je zo veel hoop, je denkt echt dat Siddhartha ik weet niet wat teweeg gaat brengen, maar uiteindelijk brengt hij het grootste deel van zijn leven toch maar 'normaal' door, net zoals andere mensen.

Verwerkingsopdracht:

Opdracht 29: Schrijf een kort verhaal of gedicht over hetzelfde thema.

(Siddhartha gaat op reis)

Ik leer elke dag wat de meesters mij vertellen.
Maar het blijft me telkens kwellen.
Er lijkt zo veel meer te zijn,
Hoe kan ik mij toch verlossen van deze pijn?
Ik zit met zovele vragen.
En het leven hier kan mij niet behagen.
Waar komen wij vandaan, hoe kunnen we gelukkig worden?
Het is het er niet om te doen, relaties te verstoren.
Maar ik moet op zoek naar iets, naar geluk.
En hopelijk maak ik daarmee niet enkel alles stuk.
Bezit, liefde, kennis: ik maak me vrij van dat al.
Maar ik ben blij met mijn trouwe vriend, die mij vergezellen zal.

Recensie

Wilson, Colin <1931 - >: The outsider. -- Boston : Houghton Mifflin, 1956. -- 288 S.:

"Es muss dem Leser, selbst bei dieser kurzen Zusammenfassung aufgefallen sein, dass es Hesse nicht ganz gelungen ist, das Zauberkunststück durchzuführen. Siddhartha bricht von zu Hause auf voller Hoffnung; die Askese hilft ihm nichts, darum wendet er sich dem Buddha zu. Der Buddha kann ihm auch nicht helfen, also wendet er sich dem weltlichen Leben zu. Das misslingt ebenfalls, und so wird er Fährmann. Der Leser wartet darauf, von einer erfolgreichen Lösung zu hören, und als der Roman zu Ende geht, wird er gewahr, dass Hesse nichts zu bieten hat. Der Fluss strömt dahin, Siddhartha versinkt darüber in Kontemplation. Hesse kommt zu dem Schluss, dass es keinen endgültigen Erfolg oder Misserfolg gibt; das Leben gleicht dem Fluss, seine Anziehungskraft liegt darin, dass es niemals aufhört zu fließen. So bleibt einem nichts weiter, als das Buch mit einem Gefühl ziemlicher Enttäuschung zu schließen.

Der Kenner östlicher Religion wird einwenden, dass das Misslingen des Romans an Hesses Unfähigkeit liegt, das Wesen der Vedanta oder des Buddhismus zu erfassen, und dass der Autor hätte versuchen

sollen, Ramakrischna oder den tibetanischen Heiligen Milarepa zu lesen, um den Sachverhalt für sich zu klären, ehe ersieh daran machte, den Roman zu schreiben. Das mag zutreffen; wir können indessen nur mit dem rechnen, was wir tatsächlich haben, nämlich einen abgeschlossenen Roman, und ihn als einen Teil von Hesses Versuch ansehen, seine eigenen Probleme zu definieren."

[Zitat in: Materialien zu Hermann Hesses "Siddhartha". - Frankfurt am Main : Suhrkamp. -- Bd. 2., Texte über Siddhartha. -- 1976. -- 386 S. -- (Suhrkamp-Taschenbücher ; 282). -- ISBN: 3-518-06782-6. -- S. 306]

Mijn reactie op de recensie:

In de recensie wordt gezegd dat het boek eigenlijk mislukt is, dat Hesse niets te bieden heeft, wat dit verhaal betreft.

Ik ben het er mee eens dat je als lezer steeds zit te wachten op hét grote moment, waar heel het verhaal eigenlijk naartoe lijkt te gaan, en dat dat dan niet komt, dit staat ook in de recensie. Maar ik ben het er zeker niet mee eens dat het verhaal slecht is. Ik vind het juist veel realistischer op deze manier. Ik kan me zelfs goed voorstellen dat iemands leven zo is gelopen. Door de manier waarop Hesse Siddhartha beschrijft, kan ik me goed in hem inleven. Ik heb ook een film over Siddharta gezien, en die was juist nogal zweverig, en daar kreeg Siddharta wel een moment waarop hij het licht helemaal zag en dat was heel onrealistisch. Daardoor werd het verhaal afstandelijker en minder interessant.